

ὁ Ζαήμης ὁ μπαμπάσης
σοββαλε τρικλοποδιά.

Καλλιτέρα νά 'φάρευε 'στὴς Αἰγίνας ἀκόμα,
παρὰ ν' ἀνοίξη 'στὴ Βουλὴ τὸ σιγῆλό του σόμμα,
καὶ ταραχὴ νά φέρη
'στῶν Κόντηδων τάσερι.

Καλλιτέρα νά 'φάρευε μονάχος ἐν εἰρήνῃ
παρὰ νά σκούξη 'στὴν Βουλήν
πὼς νέφος 'στὴν Ἀνατολήν
μυρῶν δὲν διακρίνει,
ἀλλ' ἂν φανῆ μαμμά φορὰ, τότε νά σηκωθοῦμε,
κί' ἀμέσως μὲ παρασκευαίς νά ξεπαρθαλοθοῦμε.

Καλλιτέρα νά 'φάρευε μακρὰν παντός ἀγῶνος
κί' ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος,
παρὰ τοιαῦτα 'στὴν Βουλὴν μεγάλα ν' ἀνακράξη
καὶ νά γεννησῆ πειλοματὰ,
καὶ Μακεδόνων ἀδελφῶν σκιάς νά συνταράξη
καὶ νά γρασοῦν ψηφίσματα.

Καλλιτέρα νά 'σύχαζε μουγγὸς μὲς 'στὸ σπιτάκι του,
παρὰ 'στὸ βήμα νά φανῆ
κί' ἐφημερίδων κεραινοὶ
νά κάρουν τὸ μουστάκι του.

Καλλιτέρα νά 'φάρευε μπαμπούνη μὲ μουστάκι,
παρὰ νά ρίξη 'στὴ Βουλὴ τὸ δόλο Κορφιτάκι.
Καλλιτέρα νά 'φάρευε μὰς ὀκτὸς μπαμποῦνη,
παρὰ ν' ἀφήσῃ τῆς Βουλῆς ἔκεινο τὸ κουνδοῦνη
ἐπὶ τὸς ἄλλων ἡμερῶν ὁ Πρόεδρος Μπουφιρίδης
καὶ ν' ἀπειλῆ τοὺς Κόντηδες ὁ γέρο-Ζεὺς τῆς Ἰδης.

Ἄ κίρ Ἀλέκος ὁ ψαράς ἀγοροῦσε νά παρλάρη,
μὰ μὴ φορὰ ποῦ 'μίλησε
κί' ὁ Κόντες κατακόλλησε,
κί' ὁ κόσμος μὲ τὸν λόγο του 'σπρώχῃ 'στὸ ποδάρι.

Ἄ Θεοτόκης ἔπεσε μ' ἀνέφελον εὐδίαν,
κί' ὁ κίρ Ἀλέκος ἔλεγε 'στοὺς φίλους κατ' ἴδιαν:
τί τόδελε τὸ πρόγραμμα;... μωρὸ χαρὰ 'στὸν νοῦ!...
Κύριε τῶν Ἀντάμων καὶ μεθ' ἡμῶν γενεθί.
Αὐτὸς καλὰ καθότανε, τί τέρβαλε 'στὴ μέση,
νά τρίζονε τὰ πατερά κί' ἀνάκελα νά πῆρη;

Καὶ μὴ ἀστροφῆ τοῦ Φαδουλιᾶ γὰ τὸν μουγγὸ μουστάκι.

Συμφωνῶ κί' ἐγὼ μαζί σου πὼς αὐταπατώμεθα
κί' ἴλο στρατεῦόμεθα,
μὰ φρονεῖ κί' ὁ Περικλέτος καὶ μαμπόσι παλαβοί
πὼς γὰ δεύτερη φευγάλα γίνεται παρασκευή...
πὼς τοὺς τάπες αιταράτα... μπερῶ σου κί' ἐδῶν ἐδοί.

Τὸν μεγάλον σου τὸν λόγον, ποῦ τὸν σῆλιψε παντοῦ
μία περσοφόρος φήμη,
δὲν τὸν ἐνοχοῖσαν, Ζαήμη,
λίθος καὶ γηαγίς ὀλιτοῦ.

Καὶ φίλοι σου, μουστακαλή,
ἀπελιθώθησαν πολλοί,
κί' εἶπαν κί' ἐκείνοι μέσα ταν: καλλιτέρα νά 'φάρευε,
καὶ φάγια νά 'παζάρευε.

Ἄν 'πῆ κανένας φανερά πὼς ἐν Μακεδονίᾳ
ἐπαυῶθη πρὸ πολλοῦ κατάστασις χρονιά,
θ' ἀκούση κάθε ρήτορα καὶ κάθε φαρμακόνο
νὰ τοῦ φωνάξη: ξίκοισουν καὶ τὸν κακὸ του χρόνο.

Ἄν 'πῆς μὲ τὸνον ἡχηρὸν
πὼς σήμερα πρὸς τὸ παρὸν
δὲν μὰς φοβίζον κινδύνους καὶ θύελλα καὶ νέφη,
θ' ἀκούσης τὸν ἐξάγαλμο τοῦ καθένου κενέφη,
καὶ τότε μαῦρι θύελλα,
μουστακαλή μονύελε,
'στὴ γάχη σου ξεσπᾶνε
κί' οἱ φίλοι σ' ἄλλον πάνε.

Ἄν 'πὸ πὼς πρέπει νά γενῆ παρασκευὴ μὲ ζήλον
χωρὶς καθόλου νά ποῦναι μισοὶ τῶν ἑπαλλήλων,
τότε μὲ λὲν βλακένιο καὶ νεροκολοκῆθι
τὰ τῶν ἀμίσθων πλήθη.

Ἄν 'πὸ πὼς πρέπει νά γενῆ σιγά σιγά κί' ἀγάγια
καὶ δίχως νά γαλάσωμε τὸ τακτικὸ μας κέρι,
καὶ πάροχ τὸ καλὸν μου καὶ πῶς 'στ' ἀκοργάγια,
πόσα γὰ 'μένα δὲν θὰ 'ποῦν αὐτοὶ ποῦ βλέπουν νέφη.

Ἄν 'πῆς πὼς πρέπει νά γενῶν παρασκευαίς καὶ Σάββατα
μὲ νέους φόρους καὶ δασμοῦς,
τότε θὰ 'θῆς παροξισμοῦς,
τότε τὰ στήθη κτύπησε καὶ τὰ μαλλιά σου τρέβα τα.

Ἄ, κί' κί' ἂν 'πῆς ἀλλοίμονο, κί' ἂν ἔχης νοῦ τὸν χάνεις...
ἀνάθεμά σε, θιάβολε, μὲ τὸν χορὸ ποῦ κάνεις.

Τάδε λέγ' ἰδιαιτέρως ὁ δημοφιλιῆς ὁ γέρος.

Ἄς τώρα δὲν τὸν 'χόνενα τὸν σιγηλὸν καθόλου
καὶ πρώτον 'στὸ κατάστιχο τὸν εἶχα τοῦ διαβόλου,
μὰ τώρα ποῦ τοῦ Σκαρτινῶ τὸ πρόγραμμα 'ἀπεκηρῆξε
καὶ μεθ' ἡμῶν τὸ σφύριζε,
τὸν ἐκμιῶ, τὸν ἀγάπα, τὸν ἔχω 'στὴν ψυχὴ μου,
κί' ὡς συγγενὴς καὶ θεοῦ του τοῦ δίνω τὴν ἐσχ' μου.

Τῆς ἡμετέρας ἔτυχε συγγενικῆς ἐνδοσίας
κί' εἰς τοῦτον νά χαρῆζεσθε,
κί' ἂν εἴπε τίποτε σιερφῶν περὶ Μακεδονίας
νὰ μὴ τὸν συνερῆζεσθε,
γιατὶ δὲν εἶναι χειριστῆς τοῦ λόγου σὰν κί' ἐμένα
καὶ κέπος μὰς τὰ 'ζάβουσε καὶ τάπε μεπερδεμένα.

Ἄν 'συνείθισε τὸν λόγον μ' ἐνδοκίαν νά τὸν στέρφη
καὶ πικρῶς γὰ τὰ λεχθέντα μὴν τὸν ἐπιπλήξετε,
κί' ἂν ἰδίηε κατὰ τὴν ἡμέραν κέπορο νέφος ἢ καὶ νέφη,
σὰς παρακαλῶ δὲν πάτε καὶ νὰ τοῦ τὰ δείξετε.

Μὰ κί' ἐγὼ τοὺς Μακεδόνες σὰν καλλιτέρα τοὺς 'βροσκο
καὶ θερμοῦς παρακαλεῖτε,
προσπελεῖς μου συμπολιτα,
χρόνους ὁ θεὸς νά δίη' 'στῆς Ἀδυστίας τὸν Φραγιάσκο,
ποῦ μὰς ἐγγυᾶται μόνος σταθερὰν ἰσορροπίαν
κί' ἐν εἰρήνῃ θεραπείαν,
ἐπειδὴ κί' αὐτὸς ἂν λείπη, τότε γὰ φουφοῦ λὰ βράνα,
κί' ἴσως πάλι νὰ τριζοῖσα σκουριασμένη σακαράνα.